

|  |   |
|--|---|
| <p>◆ חולקים-disputants<br/>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review<br/>&lt; מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment<br/>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p> | <p>■ מימרא-statement<br/>⚡ קושיא-challenge<br/>^ שאלה-question<br/>! תירוץ-answer<br/>■ ראייה-proof</p> |
|--|---|

| ברכות-כיצד מברכין  |                                      | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |     |
|--|--------------------------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-----|
| מימרא  | מאן דאמר                             | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |     |
| כל שיש בו מחמשת המינין מברכין עליו בורא מיני מזונות  | גופא, רב ושמואל דאמרי תרוייהו:       |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | לו: |
| כל שהוא מחמשת המינין מברכין עליו בורא מיני מזונות.   | ואיתמר נמי, רב ושמואל דאמרי תרוייהו: |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | לו: |
| וצריכא: דאי אשמעינן כל שהוא - הוה אמינא משום דאיתיה בעיניה, אבל על ידי תערובות - לא, קא משמע לן, כל שיש בו. ואי אשמעינן כל שיש בו, הוה אמינא כל שיש בו חמשת המינים - אין, אבל אורז ודוחן - לא, משום דעל ידי תערובת אבל איתיה בעיניה - נימא אפילו אורז ודוחן נמי מברכין עליו בורא מיני מזונות קמשמע לן: כל שהוא מחמשת המינים הוא דמברכין עליו בורא מיני מזונות לאפקוי אורז ודוחן, דאפילו איתיה בעיניה - לא מברכין בורא מיני מזונות. |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | לו: |
| ואורז ודוחן לא מברכין בורא מיני מזונות?  |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| הביאו לפניו פת אורז ופת דוחן - מברך עליו תחלה וסוף כמעשה קדרה  | והתניא:                              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| בתחלה מברך עליו בורא מיני מזונות ולבסוף מברך עליו ברכה אחת מעין שלש  | וגבי מעשה קדרה תניא:                 |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| כמעשה קדרה, ולא כמעשה קדרה, כמעשה קדרה - דמברכין עליו תחלה וסוף ולא כמעשה קדרה, דאילו במעשה קדרה - בתחלה בורא מיני מזונות ולבסוף ברכה אחת מעין שלש, ואילו הכא, בתחלה מברך עליו שהכל נהיה בדברו, ולבסוף בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת.   |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | לו: |
| ואורז לאו מעשה קדרה הוא?   |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| אלו הן מעשה קדרה: חילקא, טרגיס, זרין, וערסן, ואורז   | והתניא                               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| הא מני - רבי יוחנן בן נורי היא   |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | לו: |
| אורז מין דגן הוא, וחייבין על חמוצו כרת, ואדם יוצא בדי יחבתו בפסח   | דתניא, רבי יוחנן בן נורי             |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | לו: |
| אבל רבנן לא.   |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | לו: |
| ורבנן לא?  |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| הכוסס את החטה מברך עליה בורא פרי האדמה, טחנה אפאה ובשלה, בזמן שהפרוסות קיימות - בתחלה מברך עליה המוציא לחם מן הארץ ולבסוף מברך עליה שלש ברכות, אם אין הפרוסות קיימות - בתחלה מברך עליה בורא מיני מזונות ולבסוף מברך עליה ברכה אחת מעין שלש, הכוסס את האורז מברך עליו בורא פרי האדמה, טחנו אפאו ובשלו, אף על פי שהפרוסות קיימות - בתחלה מברך עליו בורא מיני מזונות, ולבסוף מברך עליו ברכה אחת מעין שלש.                             | והתניא:                              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| מני?   |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| אילימא רבי יוחנן בן נורי היא   |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| אורז מין דגן הוא   | דאמר: [רבי יוחנן בן נורי]            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| המוציא לחם מן הארץ ושלש ברכות בעי ברוכי  |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| אלא לאו - רבנן היא, ותיובתא דרב ושמואל תיובתא.   |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| הכוסס את החטה מברך עליה בורא פרי האדמה.  | אמר מר:                              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | לו: |
| בורא מיני זרעים  | והתניא:                              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ | לו: |
| לא קשיא: הא רבי יהודה, והא רבנן  |                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | לו: |
| ועל ירקות הוא אומר: בורא פרי האדמה   | דתנן: [רבנן]                         |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | לו: |
| בורא מיני דשאים.   | רבי יהודה:                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | לו: |

|  |   |
|--|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<br><b>central point for summary and review</b><br>< מובאה של פסיקה קודמת-<br><b>insertion of an earlier segment</b><br>O מעשה-story<br><b>מקרא-key:</b> | <b>מימרא-statement</b><br>♣ קושיא-challenge<br>^ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br><b>ראיה-proof</b> |
|--|---|

| ברכות-כיצד מברכין  |                                   | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
|--|-----------------------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| מימרא  | מאן דאמר                          | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |   |
| הכוסס את האורז - מברך עליו בורא פרי האדמה, טחנו אפאו ובשלו, אף על פי שהפרוסות קיימות - בתחלה מברך עליו בורא מיני מזונות, ולבסוף ברכה אחת מעין שלש.                                 | אמר מר:                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | < |
| לבסוף ולא כלום   | והתניא:                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| לא קשיא: הא רבן גמליאל והא רבנן.   | רב ששת:                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |
| זה הכלל: כל שהוא משבעת המינים, רבן גמליאל אומר: שלש ברכות  | דתניא: [רבן גמליאל]               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◊ |
| ברכה אחת מעין שלש.   | גופא, רב ושמואל דאמרי תרווייהו:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | < |
| ומעשה ברבן גמליאל והזקנים שהיו מסובין בעלייה ביריחו, והביאו לפניהם כותבות ואכלו, ונתן רבן גמליאל רשות לרבי עקיבא לברך.   |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ◊ |
| קפץ וברך רבי עקיבא ברכה אחת מעין שלש.  | [רבי עקיבא]                       |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ |   |
| אמר ליה רבן גמליאל: עקיבא, עד מתי אתה מכניס ראשך בין המחלוקת   | [רבן גמליאל]                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ |   |
| רבינו, אף על פי שאתה אומר כן ותברך אומרים כן, למדתנו רבינו: יחיד ורבים הלכה כרבים.   | אמר לו: [רבי עקיבא]               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ◊ |
| כל שהוא משבעת המינים ולא מין דגן הוא, או מין דגן ולא עשאו פת, רבן גמליאל אומר: שלש ברכות   | רבי יהודה אומר משמו: [רבן גמליאל] |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| ברכה אחת מעין שלש  | הכמים:                            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| אינו לא משבעת המינים ולא מין דגן, כגון פת אורז ודוחן - רבן גמליאל אומר: ברכה אחת מעין שלש  | [רבן גמליאל]                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| ולא כלום.  | הכמים:                            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| במאי אוקימתא - כרבן גמליאל   |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ? |   |
| אם אין הפרוסות קיימות - בתחלה מברך עליה בורא מיני מזונות, ולבסוף מברך עליה ברכה אחת מעין שלש   | אימא סיפא דרישא:                  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| מני?   |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ^ |   |
| אי רבן גמליאל  |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◊ |
| השתא אכותבות ואדייסא אמר רבן גמליאל שלש ברכות, אם אין הפרוסות קיימות מיבעיא?   |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ? | ◊ |
| אלא פשיטא - רבנן   |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◊ |
| אי הכי קשיא דרבנן אדרבנן?  |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ? |   |
| אלא, לעולם רבנן, ותני גבי אורז: ולבסוף אינו מברך עליו ולא כלום.  |                                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◊ |
| האי ריהטא דחקלאי דמפשי ביה קמחא - מברך בורא מיני מזונות, מאי טעמא - דסמידא עיקר. דמחזוא דלא מפשי ביה קמחא - מברך עליו שהכל נהיה בדברו, מאי טעמא - דובשא עיקר.                      | רבא:                              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| אידי ואידי בורא מיני מזונות  | והדר אמר רבא:                     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| כל שיש בו מחמשת המינים מברכין עליו בורא מיני מזונות.   | דרב ושמואל דאמרי תרווייהו:        |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| האי חביצא דאית ביה פרורין כזית - בתחלה מברך עליו המוציא לחם מן הארץ ולבסוף מברך עליו שלש ברכות, דלית ביה פרורין כזית - בתחלה מברך עליו בורא מיני מזונות, ולבסוף ברכה אחת מעין שלש. | רב יוסף:                          |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ |   |
| מנא אמינא לה   | רב יוסף:                          |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ |   |
| היה עומד ומקריב מנחות בירושלים, אומר: ברוך שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה נטלן לאכלן - מברך המוציא לחם מן הארץ  | דתניא:                            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| וכולן פותחין כזית.   | ותני עלה:                         |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◊ |
| אלא מעתה, לתנא דבי רבי ישמעאל  | אמר ליה אביי:                     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ? |   |

|  |  |
|--|--|
| <b>disputants</b> ♦ חולקים-<br>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<br>< מובאה של פסקה קודמת-<br>O מעשה-story<br>:מקרא-key | ■ מימרא-statement<br>◊ קושיא-challenge<br>^ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br>■ ראייה-proof |
|--|--|

Talmud Navigator

| ברכות-כיצד מברכין  | מאן דאמר                   | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
|--|----------------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| מברכין עד שמחזירין לסלתן   | דאמר: [תנא דבי רבי ישמעאל] |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| הכי נמי דלא בעי ברוכי המוציא לחם מן הארץ?  |                            |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| וכי תימא הכי נמי   |                            |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| לקט מכולן כוית ואכלן, אם חמץ הוא - ענוש כרת, ואם מצה הוא - אדם יוצא בו ידי חובתו בפסח הכא  | והתניא:                    |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| במאי עסקינן - בשערסן.  |                            |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| והוא שאכלן בכדי אכילת פרס  | אי הכי, אימא סיפא:         |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| ואי בשערסן - האי שאכלן? שאכלו מיבעי ליה  |                            |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| הכא במאי עסקינן - בבא מלחם גדול.   |                            |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| מאי הוה עלה?   |                            |   |   |   |   |   |   |   | ^ |   |   |   |
| האי חביצא, אף על גב דלית ביה פרוורין כוית - מברך עליו המוציא לחם מן הארץ.                  | רב ששת:                    |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| והוא דאיכא עליה תורתא דנהמא.   | רבא:                       |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |   |   |
| טרוקנין חייבין בחלה.   | כי אתא רבין אמר רבי יוחנן: |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| מאי טרוקנין?   |                            |   |   |   |   |   |   |   | ^ |   |   |   |
| כובא דארעא.  | אביי:                      |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| טריתא פטורה מן החלה.   | ואמר אביי:                 |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| מאי טריתא?   |                            |   |   |   |   |   |   |   | ^ |   |   |   |
| גביל מרתח  | איכא דאמרי:                |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| נהמא דהנדקא  | ואיכא דאמרי:               |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| לחם העשוי לכותח.   | ואיכא דאמרי:               |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| לחם העשוי לכותח פטור מן החלה.  | תני רבי חייא:              |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| חייב בחלה  | והא תניא:                  |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| התם כדקתני טעמא, רבי יהודה אומר: מעשה מוכיחין עליה, עשאן כעבין - חייבין, כלמודין - פטורים. | [רבי יהודה]                |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| האי כובא דארעא מאי מברכין עלויה?   | אביי לרב יוסף:             |   |   |   |   |   |   |   | ^ |   |   |   |
| מי סברת נהמא הוא? גובלא בעלמא הוא ומברכין עלויה בורא מיני מזונות.                          | אמר ליה: [אביי]            |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   |
| מר זוטרא קבע סעודתיה עלויה, וברך עלויה, המוציא לחם מן הארץ ושלש ברכות.                     | [מר זוטרא]                 |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| ואדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח, מאי טעמא (דברים ט"ז) - לחם עוני קרינן ביה.                   | מר בר רב אשי:              |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |   |   |
| האי דובשא דתמרי מברכין עלויה שהכל נהיה בדברו. מאי טעמא? - זיעה בעלמא הוא.                  | ואמר מר בר רב אשי:         |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |
| כמאן? כי האי תנא   |                            |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |   |   |
| דבש תמרים, ויין תפוחים, וחומץ ספוניות, ושאר מי פירות של תרומה - רבי אליעזר מחייב קרן וחומש | דתנן: [רבי אליעזר]         |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |   |   |   |

|   |   |
|---|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<br><b>central point for summary and review</b><br>< מובאה של פסקה קודמת-<br><b>insertion of an earlier segment</b><br>O מעשה-story<br><b>מקרא-key:</b> | <b>statement-מימרא</b><br>♣ קושיא-challenge<br>^ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br><b>ראיה-proof</b> |
|---|---|

| ברכות-כיצד מברכין   |                      | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |     |     |
|---|----------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-----|-----|
| מימרא   | מאן דאמר             | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |     |     |
| פטר.  | רבי יהושע:           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇ | לה. |     |
| אמר ליה ההוא מרבנן לרבא: טרימא מהו?   |                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ^ | ◇   | לה. |
| לא הוה אדעתיה דרבא מאי קאמר ליה.  | [רבא]                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | לה. |     |
| יתיב רבינא קמיה דרבא, אמר ליה: דשומשי קא אמרת, או דקורטמי קא אמרת, או דפורצני קא אמרת?  | [רבינא]              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ^ | לה. |     |
| אדהכי והכי אסקיה רבא לדעתיה, אמר ליה: חשילתא ודאי קא אמרת, ואדכרתן מלתא   | [רבא]                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇   | לה. |
| האי תמרי של תרומה - מותר לעשות מהן טרימא, ואסור לעשות מהן שכר.  | הא דאמר רב אסי:      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇   | לה. |
| והלכתא: תמרי ועבידינהו טרימא - מברכין עלוייהו בורא פרי העץ. מאי טעמא - במלתייהו קיימי כדמעיקרא.   |                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇   | לה. |
| שתיתא, רב אמר: שהכל נהיה בדברו  | [רב]                 |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| בורא מיני מזונות.   | שמואל:               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| ולא פליגי, הא בעבה הא ברכה, עבה - לאכילה עבדי לה, רכה - לרפואה קא עבדי לה.  | רב חסדא:             |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇   | לה. |
| ושוין, שבוחשין את השתות בשבת ושותין זיתום המצר?   | מתיב רב יוסף:        |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| ואי סלקא דעתך לרפואה קא מכוין, רפואה בשבת מי שרי?   |                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| ואת לא חסברא?   | אמר ליה אביי:        |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | לה. |     |
| כל האוכלין אוכל אדם לרפואה בשבת וכל המשקין שותה   | והא תנן:             |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇   | לה. |
| אלא מה אית לך למימר? - גברא לאכילה קא מכוין, הכי נמי - גברא לאכילה קא מכוין.  | [אביי]               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇   | לה. |
| אלא מה אית לך למימר - גברא לאכילה קא מכוין ורפואה ממילא קא הויא, הכי נמי - לאכילה קא מכוין ורפואה ממילא קא הויא.  | לישנא אהרינא: [אביי] |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇   | לה. |
| וצריכא דרב: "הוה אמינא לאכילה קא מכוין ורפואה ממילא קא הויא אבל הכא, כיון דלכתחלה לרפואה קא מכוין, לא לברוך עלויה כלל - קמשמע לן: כיון דאית ליה הנאה מיניה, בעי ברוכי.  |                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇   | לה. |
| שעל הפת הוא אומר המוציא וכו'.   |                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■   | לה. |
| מה הוא אומר? המוציא לחם מן הארץ   | תנו רבנן: [רבנן]     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| מוציא לחם מן הארץ.  | רבי נחמיה:           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| במוציא כולי עלמא לא פליגי דאפיק משמע, דכתיב (במדבר כ"ג): אל מוציאם ממצרים, כי פליגי בהמוציא:  | רבא:                 |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | לה. |     |
| המוציא - דאפיק משמע, דכתיב: (דברים ח') המוציא לך מים מצור החלמיש  | רבנן סברי:           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| המוציא - דמפיק משמע, שנאמר: (שמות ו') המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים.   | רבי נחמיה סבר:       |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לה. |
| ורבנן?  |                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | לה. |     |
| ההוא, הכי קאמר להו קודשא בריך הוא לישראל: כד מפיקנא לכו עבידנא לכו מלתא כי היכי דידיעתו דאנא הוא דאפיקית יתכון ממצרים, דכתיב (שמות ו'): וידעתם כי אני ה' אלהיכם המוציא. | [רבנן]               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇   | לה. |
| משתבחין ליה רבנן לרבי זירא את בר רב זביד אחוה דרבי שמואל בר רב זביד דאדם גדול הוא, ובקו בברכות הוא.   |                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ◇   | לה. |
| אמר להם: לכשיבא לידכם הביאוהו לידי.   | [רבי זירא]           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | לה. |     |
| זמנא חדא איקלע לגביה, אפיקו ליה ריפתא, פתח ואמר מוציא.  | [בר רב זביד]         |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ◇   | לה. |



Talmud Navigator

|   |   |
|---|---|
| <p> <b>disputants-חולקים</b><br/> <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b><br/> <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story מעשה</b><br/> <b>key-מקרא:</b> </p> | <p> <b>statement-מימרא</b><br/> <b>challenge-קושיא</b><br/> <b>question-שאלה</b><br/> <b>answer-תירוץ</b><br/> <b>proof-ראיה</b> </p> |
|---|---|

| ברכות-כיצד מברכין  |   | א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   |     |
|--|---|-----------------------|--|--|--|--|--|--|--|--|---|---|-----|
| מקרא   | מאן דאמר  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   |     |
| אמר: זה הוא שאומרים עליו דאדם גדול הוא ובקי בברכות הוא? בשלמא אי אמר המוציא - אשמעינן טעמא, ואשמעינן דהלכתא כרבנן אלא דאמר מוציא מאי קמשמע לן? - ואיהו דעבד - לאפוקי נפשיה מפלוגתא.                      | [רבי זירא]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  | o | o | לה: |
| והלכתא: המוציא לחם מן הארץ, דקיימא לן כרבנן  |   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| דאפיק משמע.  | דאמרי: [רבנן]   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| ועל הירקות אומר וכו'.  |   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| ירקות דומיא דפת - מה פת שנשתנה על ידי האור, אף ירקות נמי שנשתנו על ידי האור.   | קתני:   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| זאת אומרת: שלקות מברכין עליהן בורא פרי האדמה   | רבנאי משמיה דאביי:  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה  | דרש רב חסדא משום רבינו, ומנו - רב:                        |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| שלקות מברכין עליהן שהכל נהיה בדברו   | ורבותינו הורדין מארץ ישראל, ומנו - עולא משמיה דרבי יוחנן: |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| כל שתחלתו בורא פרי האדמה, שלקו - שהכל נהיה בדברו וכל שתחלתו שהכל נהיה בדברו, שלקו - בורא פרי האדמה.  | ואני אומר: [רב חסדא]                                      |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| בשלמא כל שתחלתו שהכל נהיה בדברו שלקו בורא פרי האדמה - משכחת לה בכררא וסלקא וקרא, אלא כל שתחלתו בורא פרי האדמה שלקו - שהכל, היכי משכחת לה?  |   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| משכחת לה בתומי וכתרי.  | רב נחמן בר יצחק:  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה  | דרש רב נחמן משום רבינו, ומנו - שמואל:                     |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| שלקות מברכין עליהן שהכל נהיה בדברו   | ורבותינו הורדין מארץ ישראל, ומנו - עולא משמיה דרבי יוחנן: |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| במחלוקת שנויה.   | ואני אומר: [רב נחמן]                                      |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| יוצאין ברקיק השרוי ובמבושל שלא נמוח, דברי רבי מאיר   | דתנאי: [רבי מאיר]   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| יוצאים ברקיק השרוי, אבל לא במבושל, אף על פי שלא נמוח.  | רבי יוסי:   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| ולא היא, דכולי עלמא - שלקות מברכין עליהן בורא פרי האדמה, ועד כאן לא קאמר רבי יוסי התם - אלא משום דבעינן טעם מצה וליכא, אבל הכא - אפילו רבי יוסי מודה.  |   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה,   | רבי חייה בר אבא אמר רבי יוחנן:                            |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| שלקות מברכין עליהם שהכל נהיה בדברו.  | רבי בנימין בר יפת אמר רבי יוחנן:                          |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| קבע עולא לשבשתיה כרבי בנימין בר יפת.   | רב נחמן בר יצחק:  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| תהי בה רבי זירא: וכי מה ענין רבי בנימין בר יפת אצל רבי חייה בר אבא? רבי חייה בר אבא - דייק וגמיר שמעתא מרבי יוחנן רביה, ורבי בנימין בר יפת - לא דייק   | [רבי זירא]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| ועוד, רבי חייה בר אבא כל תלתין יומין מהדר תלמודיה קמיה דרבי יוחנן רביה, ורבי בנימין בר יפת לא מהדר   | [רבי זירא]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| ועוד, בר מן דין ובר מן דין, דההוא תורמסא דשלקי ליה שבע זמנין בקדרה ואכלי ליה בקנח סעודה, אתו ושאלו לרבי יוחנן  | [רבי זירא]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| מברכין עלויה בורא פרי האדמה  | ואמר להו:   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| אני ראיתי את רבי יוחנן שאכל זית מליח ובריך עליו תחלה וסוף.   | ועוד, אמר רבי חייה בר אבא:                                |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |
| אי אמרת בשלמא שלקות במילתייהו קיימי - בתחלה מברך עליו בורא פרי העץ ולבסוף מברך עליו ברכה אחת מעין שלש, אלא אי אמרת שלקות לאו במילתייהו קיימי, בשלמא בתחלה מברך עליו שהכל נהיה בדברו, אלא לבסוף מאי מברך? |   |                       |  |  |  |  |  |  |  |  |   |   | לה: |



|  |   |
|--|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review<br>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment<br>O מעשה-story<br><b>מקרא-key:</b> | <b>מימרא-statement</b><br>♣ קושיא-challenge<br>♣ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br><b>ראיה-proof</b> |
|--|---|

| ברכות-כיצד מברכין  |  | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |     |     |
|--|--|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-----|-----|
| מימרא  | מאן דאמר                                 | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |     |     |
| דילמא: בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שברא.  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ | לה: |     |
| ירקות שאדם יוצא בהן ידי חובתו בפסח - יוצא בהן ובקלה שלהן, אבל לא כבושין ולא שלוקין ולא מבושלין   | רבי ירמיה רבי זירא:                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇ | לה: |     |
| ואי סלקא דעתך במילתייהו קאי - שלוקין אמאי לא?  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ |   | לה: |     |
| שאני התם, דבעינן טעם מרור - וליכא.   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ | לה: |     |
| רבי יוחנן היכי מברך על זית מליח? כיון דשקילא לגרעיניה בצר ליה שיעורא   | רבי ירמיה רבי זירא:                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇ | לה: |     |
| אמר ליה: מי סברת כזית גדול בעינן? כזית בינוני בעינן וההוא דאייתו לקמיה דרבי יוחנן - זית גדול הוא, דאף על גב דשקלוה לגרעינותיה פש ליה שיעורא. |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ | לה: |     |
| זית שאמרו - לא קטן ולא גדול אלא בינוני, וזהו אגורי.  | דתנן:                                    |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ | לט. |     |
| לא אגורי שמו אלא אברוטי שמו  | ואמר רבי אבהו:                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ |   | לט. |     |
| סמרוסי שמו, ולמה נקרא שמו אגורי - ששמנו אגור בתוכו.  | ואמרי לה:                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ |   | לט. |     |
| נימא כתנאי   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇ | לט. |     |
| דהנהו תרי תלמידי דהוו יתבי קמיה דבר קפרא, הביאו לפניו כרוב ודורמסקין ופרגיות, נתן בר קפרא רשות לאחד מהן לברך, קפץ וברך על הפרגיות            |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ♣ | לט. |     |
| לגלג עליו חבריו.   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ♣ | לט. |     |
| כעס בר קפרא, אמר: לא על המברך אני כועס אלא על המלגלג אני כועס אם חבריך דומה כמי שלא טעם טעם בשר מעולם - אתה על מה לגלגת עליי?                | [בר קפרא]                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ♣ | לט. |     |
| חזר ואמר: לא על המלגלג אני כועס אלא על המברך אני כועס. ואמר: אם חכמה אין כאן, זקנה אין כאן?  | [בר קפרא]                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ♣ | לט. |     |
| ושניהם לא הוציאו שנתן.   | תנא:                                     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ○ | ♣ | לט. |     |
| מאי לאו בהא קא מיפלגי:   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ |   | לט. |     |
| שלקות ופרגיות שהכל נהיה בדברו, הלכך חביב עדיף  | דמברך סבר:                               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇ | לט. |     |
| שלקות - בורא פרי האדמה, פרגיות - שהכל נהיה בדברו, הלכך פירא עדיף   | ומלגלג סבר:                              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇ | לט. |     |
| לא, דכולי עלמא שלקות ופרגיות שהכל נהיה בדברו, והכא בהאי סברא קא מיפלגי:  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ | לט. |     |
| חביב עדיף  | מר סבר: [מברך]                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ! | ◇   | לט. |
| כרוב עדיף, דזיין.  | ומר סבר: [מלגלג]                         |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ! | ◇   | לט. |
| הני גרגלידי דלפתא, פרמינהו פרימא רבא - בורא פרי האדמה, פרימא זוטא - שהכל נהיה בדברו.   | רבי זירא, כי הוינן בי רב הונא אמר לן:    |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |
| אידי ואידי בורא פרי האדמה, והאי דפרמינהו טפי - כי היכי דנמתיק טעמיה.   | [רבי זירא] וכי אתאן לבי רב יהודה אמר לן: |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |
| תבשילא דסלקא דלא מפשו בה קמחא - בורא פרי האדמה, דלפתא, דמפשו בה קמחא טפי - בורא מיני מזונות  | רב אשי, כי הוינן בי רב כהנא אמר לן:      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |
| אידי ואידי בורא פרי האדמה, והאי דשדי בה קמחא טפי - לדבוקי בעלמא עבדי לה.   | והדר אמר: [רב כהנא]                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |
| תבשיל של תרדין - יפה ללב וטוב לעינים, וכל שכן לבני מעים.   | רב חסדא:                                 |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |
| והוא דיתבי אבי תפי ועבדי תוך תוך.  | אביי:                                    |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |
| פשיטא לי, מיא דסלקא - כסלקא, ומיא דלפתא - כלפתא, ומיא דכולהו שלקי - ככולהו שלקי.   | רב פפא:                                  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |
| מיא דשיבתא מאי, למתוקי טעמא עבדי, או לעבורי וזהמא עבדי לה?   | בעי רב פפא:                              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ♣ | ◇   | לט. |



|  |   |
|--|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<br><b>central point for summary and review</b><br>< מובאה של פיסקה קודמת-<br><b>insertion of an earlier segment</b><br>O מעשה-story<br><b>מקרא-key:</b> | <b>statement-מימרא</b><br>◊ קושיא-challenge<br>^ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br><b>ראיה-proof</b> |
|--|---|

| ברכות-כיצד מברכין  |                                | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
|--|--------------------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| מימרא  | מאן דאמר                       | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
| השבת, משנתנה טעם בקדירה - אין בה משום תרומה ואינה מטמאה טומאת אוכלים.                          | תא שמע:                        |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | ! |
| שמע מינה: למתוקי טעמא עבדי לה, שמע מינה.   |                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! |
| פת צנומה בקערה מברכין עליה המוציא.   | רב חייא בר אשי:                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| ופליגא דרבי חייא   |                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| צריך שתכלה ברכה עם הפת.  | דאמר רבי חייא:                 |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מאי שנא צנומה דלא - משום דכי כליא ברכה אפרוסה קא כליא על הפת נמי, כי קא גמרה - אפרוסה גמרה     | מתקיף לה רבא:                  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מברך ואחר כך בוצע.   | אלא אמר רבא:                   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| נהרדעי עבדי כרבי חייא  | [נהרדאי]                       |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| ורבנן עבדי כרבא.   | [רבנן]                         |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| אמרה לי אם: אבוך עבדי כרבי חייא  | רבינא:                         |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| צריך שתכלה ברכה עם הפת   | דאמר רבי חייא:                 |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| ורבנן עבדי כרבא.   | [רבנן]                         |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| והלכתא כרבא  |                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מברך ואחר כך בוצע.   | דאמר: [רבא]                    |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| הביאו לפניהם פתיתין ושלמין אמר רב הונא: מברך על הפתיתין ופותר את השלמין                        | איתמר: [רב הונא]               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| שלמה מצוה מן המוכחר  | רבי יוחנן:                     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| אבל פרוסה של חטין ושלמה מן השעורין - דברי הכל מברך על הפרוסה של חטין ופותר את השלמה של שעורין. | [דברי הכל]                     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| כתנאי  | רבי ירמיה בר אבא:              |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| תורמין בצל קטן שלם אבל לא חצי בצל גדול.  | [ת"ק]                          |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| לא כי, אלא חצי בצל גדול.   | רבי יהודה:                     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מאי לאו בהא קמיפלגי  |                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| חשוב עדיף  | דמר סבר: [רבי יהודה]           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| שלם עדיף   | ומר סבר: [ת"ק]                 |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| היכא דאיכא כהן - כולי עלמא לא פליגי דחשוב עדיף, כי פליגי - דליכא כהן.                          |                                |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| כל מקום שיש כהן - תורם מן היפה, וכל מקום שאין כהן - תורם מן המתקיים                            | דתנן: [ת"ק]                    |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| אין תורם אלא מן היפה.  | רבי יהודה:                     |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| וירא שמים יוצא ידי שניהן, ומגול? מר בריה דרבינא.   | רב נחמן בר יצחק:               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| דמר בריה דרבינא מניח פרוסה בתוך השלמה ובוצע.   | [מר בריה דרבינא]               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מניח הפרוסה בתוך השלמה ובוצע ומברך.  | תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק: |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |



|   |   |
|---|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<br><b>central point for summary and review</b><br>< מובאה של פסקה קודמת-<br><b>insertion of an earlier segment</b><br>O מעשה-story | <b>statement-מימרא</b><br>^ קושיא-challenge<br>question-שאלה<br>! תירוץ-answer<br><b>proof-ראיה</b> |
| <b>מקרא-key:</b>  |   |

Talmud Navigator

| ברכות-כיצד מברכין   | מאן דאמר                         | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ | ל   |
|---|----------------------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-----|
| מימרא   |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |     |
| אמר ליה: מה שמך?  | [רב נחמן בר יצחק]                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| אמר ליה: שלמן.  | [תנא]                            |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| אמר ליה: שלום אתה ושלמה משנתך, ששמת שלום בין התלמידים.  | [רב נחמן בר יצחק]                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| הכל מודים בפסח שמינה פרוסה בתוך שלמה ובוצע. מאי טעמא - (דברים ט"ז) לחם עני כתיב.  | רב פפא:                          |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| ובשבת חייב אדם לבצוע על שתי ככרות. מאי טעמא - (שמות ט"ז) לחם משנה כתיב.   | רבי אבא:                         |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| חזינא ליה לרב כהנא דנקיט תרתי ובצע חדא.   | רב אשי: [רב כהנא]                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| רבי זירא הוה בצע אכולא שירותא.  | [רבי זירא]                       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| והא קא מתחזי כרעבתנותא  | רבינא לרב אשי:                   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| כיון דכל יומא לא קעביד הכי, והאידינא קא עביד - לא מתחזי כרעבתנותא.  | אמר ליה: [רב אשי]                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| רב אמר ורב אסי כי הוה מתרמי להו ריפתא דערובא מברכין עליה המוציא לחם מן הארץ, אמרי: הואיל ואתעביד ביה מצוה חדא, - נעביד ביה מצוה אחריתי. | [רב אמי ורב אסי]                 |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | לט: |
| טול ברוך, טול ברוך - אינו צריך לברך, הבא מלח, הבא לפתן - צריך לברך  | רב:                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אפילו הביאו מלח, הביאו לפתן - נמי אינו צריך לברך גביל לתורי גביל לתורי - צריך לברך  | רבי יוחנן:                       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אפילו גביל לתורי נמי אינו צריך לברך   | רב ששת:                          |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אסור לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו, שנאמר: (דברים י"א) ונתתי עשב בשדך לבהמתך והדר ואכלת ושבעת.                                       | דאמר רב יהודה אמר רב:            |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אין הבוצע רשאי לבצוע עד שיביאו מלח או לפתן לפני כל אחד ואחד.  | רבא בר שמואל משום רבי חייא:      |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| רבא בר שמואל אקלע לבי ריש גלותא, אפיקו ליה ריפתא ובצע להדיא.  | [רבא בר שמואל]                   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| הדר מר משמעתי?  | אמרו ליה:                        |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| לית דין צריך בשש.   | אמר להו: [רבא בר שמואל]          |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אין מי רגלים כלים אלא בשיבה.  | ואמר רבא בר שמואל משום רבי חייא: |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| ובעפר תיחוח אפילו בעמידה ואי ליכא עפר תיחוח - יעמוד במקום גבוה וישתין למקום מדרון.  | רב כהנא:                         |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אחר כל אכילתך אכול מלח, ואחר כל שתייתך שתה מים, ואי אתה נוזק.   | ואמר רבא בר שמואל משום רבי חייא: |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אחר כל אכילתך אכול מלח, ואחר כל שתייתך שתה מים, ואי אתה נוזק.   | תניא נמי הכי:                    |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| אכל כל מאכל ולא אכל מלח, שתה כל משקין ולא שתה מים, ביום - ידאג מן ריח הפה, ובלילה - ידאג מפני אסכרה.                                    | תניא אידך:                       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| המקפה אכילתו במים - אינו בא לידי חולי מעים.   | תנו רבנן:                        |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| וכמה?   |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| קיתון לפת.  | רב חסדא:                         |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| הרגיל בעדשים אחת לשלשים יום - מונע אסכרה מתוך ביתו. אבל כל יומא, לא. מאי טעמא - משום דקשה לריח הפה.                                     | רב מרי אמר רבי יוחנן:            |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| הרגיל בחרדל אחת לשלשים יום - מונע חלאים מתוך ביתו, אבל כל יומא, לא. מאי טעמא - משום דקשה לחולשא דלבא.                                   | ואמר רב מרי אמר רבי יוחנן:       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |
| הרגיל בדגים קטנים אינו בא לידי חולי מעים ולא עוד אלא שדגים קטנים מפרין ומברין כל גופו של אדם.   | רב חייא בר אשי אמר רב:           |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מ.  |



|  |   |
|--|---|
| <p> <b>disputants-חולקים</b><br/> <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b><br/> <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</b><br/> <b>story-מעשה</b><br/> <b>key-מקרא:</b> </p> | <p> <b>statement-מימרא</b><br/> <b>challenge-קושיא</b><br/> <b>question-שאלה</b><br/> <b>answer-תירוץ</b><br/> <b>proof-ראיה</b> </p> |
|--|---|

Talmud Navigator

| ברכות-כיצד מברכין  | מאן דאמר                                | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
|--|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ברכות-כיצד מברכין  | מאן דאמר                                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| הרגיל בקצח אינו בא לידי כאב לב.  | רבי חמא ברבי חנינא:                     |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| קצח - אחד מששים סמני המות הוא, והישן למזרח גרנו - דמו בראשן  | מיתבי, רבי שמעון בן גמליאל              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| לא קשיא: הא בריחו, הא בטעמו.   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| אימיה דרבי ירמיה אפיא ליה ריפתא, ומדבקא ליה ומקלפא ליה.  | [רבי ירמיה]                             |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| בורא מיני דשאים.   | רבי יהודה:                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| אין הלכה כרבי יהודה.   | רבי זירא ואיתימא רבי חוננא בר פפא:      |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| מאי טעמא דרבי יהודה - אמר קרא: (תהלים ס"ח) ברוך ה' יום יום, וכי ביום מברכין אותו ובלילה אין מברכין אותו? אלא לומר לך: כל יום ויום תן לו מעין ברכתיו הכא נמי, כל מין ומין תן לו מעין ברכתיו.  | ואמר רבי זירא ואיתימא רבי חוננא בר פפא: |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם - כלי ריקן מחזיק, מלא אינו מחזיק אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן - מלא מחזיק, ריקן אינו מחזיק, שנאמר: (שמות ט"ו) ויאמר אם שמוע תשמע, אם שמוע - תשמע, ואם לאו - לא תשמע. דבר אחר: אם שמוע בישן - תשמע בחדש, ואם יפנה לבבך - שוב לא תשמע. | ואמר רבי זירא ואיתימא רבי חוננא בר פפא: |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| בירך על פירות האילן בורא פרי האדמה - יצא, ועל פירות הארץ בורא פרי העץ - לא יצא.  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| ועל כולם, אם אמר שהכל נהיה בדברו - יצא.  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| מאן תנא דעיקר אילן ארעא היא?   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| רבי יהודה היא  | רב נחמן בר יצחק:                        |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| יבש המעין ונקצץ האילן - מביא ואינו קורא  | דתנן: [ת"ק]                             |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| מביא וקורא. על פירות הארץ וכו'.  | רבי יהודה:                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| פשיטא  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| לא נצרכה אלא לרבי יהודה דאמר חטה מין אילן היא  | רב נחמן בר יצחק:                        |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| אילן שאכל ממנו אדם הראשון, רבי מאיר אומר: גפן היה, שאין לך דבר שמביא יללה על האדם אלא יין, שנאמר: (בראשית ט') וישת מן היין וישכר   | דתניא: [רבי מאיר]                       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| תאנה היתה, שבדבר שנתקלקלו בו נתקנו, שנאמר (בראשית ג') ויתפרו עלה תאנה  | רבי נחמיה:                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| חטה היתה, שאין התינוק יודע לקרות אבא ואמא עד שיטעום טעם דגן.   | רבי יהודה:                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| סלקא דעתך אמינא, הואיל ואמר רבי יהודה חטה מין אילן היא, ליברך עליה בורא פרי העץ - קמשמע לן: היכא מברכינן בורא פרי העץ - היכא דכי שקלת ליה לפירי איתיה לגוואז והדר מפיק, אבל היכא דכי שקלת ליה לפירי ליתיה לגוואז והדר מפיק - לא מברכינן עליה בורא פרי העץ אלא בורא פרי האדמה.  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| ועל כולן אם אמר שהכל וכו'.   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| חזין מן הפת ומן היין   | אתמר, רב הונא:                          |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| אפילו פת ויין.   | רבי יוחנן:                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| נימא כתנאי:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| ראה פת ואמר כמה נאה פת זו ברוך המקום שבראה - יצא. ראה תאנה ואמר: כמה נאה תאנה זו ברוך המקום שבראה - יצא, דברי רבי מאיר   | [רבי מאיר]                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות - לא יצא ידי חובתו.  | רבי יוסי:                               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
| נימא, רב הונא דאמר כרבי יוסי, ורבי יוחנן דאמר כרבי מאיר  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |

|  |   |
|--|---|
| <p>♦ חולקים-disputants<br/>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review<br/>&lt; מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment<br/>O מעשה-story</p> | <p>■ מימרא-statement<br/>⚡ קושיא-challenge<br/>^ שאלה-question<br/>! תירוץ-answer<br/>■ ראייה-proof</p> |
| מקרא-key:  |   |

| ברכות-כיצד מברכין   |  | מאן דאמר | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ  |
|---|--|----------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|----|
| מימרא   | אמר לך רב הונא:                                  |          |   |   |   |   |   |   |   | ! |   | ◊ | מז |
| אנא דאמרי אפילו לרבי מאיר עד כאן לא קאמר רבי מאיר התם - אלא היכא דקא מדכר שמיה דפת, אבל היכא דלא קא מדכר - שמיה דפת - אפילו רבי מאיר מודה.  | ורבי יוחנן אמר לך:                               |          |   |   |   |   |   |   |   | ! |   | ◊ | מז |
| אנא דאמרי אפילו לרבי יוסי, עד כאן לא קאמר רבי יוסי התם - אלא משום דקאמר ברכה דלא תקינו רבנן, אבל אמר שהכל נהיה בדברו דתקינו רבנן - אפילו רבי יוסי מודה.                             | בנימין רעיא כרך ריפתא ואמר: בריך מריה דהאי פיתא. |          |   |   |   |   |   |   |   | o |   | ◊ | מז |
| יצא.  | רב:  |          |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |   | מז |
| כל ברכה שאין בה הזכרת השם אינה ברכה   | והאמר רב:  |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   | ◊ | מז |
| דאמר: בריך רחמנא מריה דהאי פיתא.  |  |          |   |   |   |   |   |   |   | o |   | ◊ | מז |
| והא בעינן שלש ברכות   |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   |   | מז |
| מאי יצא דקאמר רב - נמי, יצא ידי ברכה ראשונה.  |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ! |   | ◊ | מז |
| מאי קמשמע לן - אף על גב דאמרה בלשון חול   |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   |   | מז |
| ואלו נאמרים בכל לשון: פרשת סוטה, וידוי מעשר, קריאת שמע, ותפלה, וברכת המזון  | תנינא:   |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   | ◊ | מז |
| אצטריך, סלקא דעתך אמינא הני מילי - דאמרה בלשון חול כי היכי דתקינו רבנן בלשון קדש, אבל לא אמרה בלשון חול כי היכי דתקינו רבנן בלשון קדש אימא לא - קמשמע לן.                           |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ! |   | ◊ | מז |
| כל ברכה שאין בה הזכרת השם - אינה ברכה.  | גופא, אמר רב:                                    |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| כל ברכה שאין בה מלכות - אינה ברכה.  | רבי יוחנן:                                       |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| כוותיה דרב מסתברא   | אביי:  |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| (דברים כ"ו) לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי. לא עברתי - מלברכך, ולא שכחתי - מלהזכיר שמך עליו   | דתניא:   |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| ואילו מלכות לא קתני.  |  |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| ורבי יוחנן  |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   |   | מז |
| תני ולא שכחתי מלהזכיר שמך ומלכותך עליו.   | [רבי יוחנן]                                      |          |   |   |   |   |   |   |   | ! |   | ◊ | מז |
| ועל דבר שאין גדולו מן הארץ אומר: שהכל נהיה בדברו.   |  |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| על החומץ ועל הנובלות ועל הגובאי אומר: שהכל נהיה בדברו   | [ת"ק]  |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| כל שהוא מין קללה אין מברכין עליו.   | רבי יהודה:                                       |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| היו לפניו מינין הרבה, רבי יהודה אומר: אם יש ביניהן מין שבעה - עליו הוא מברך   | [רבי יהודה]                                      |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| מברך על איזה מהן שירצה.   | חכמים:   |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| על דבר שאין גדולו מן הארץ, כגון: בשר בהמות ודגים ופירות הארץ, אומר: שהכל נהיה בדברו, על החומץ ועל הביצים ועל הגבינה אומר שהכל, על הפת שעפשה, ועל היין שהקרים, ועל התבשיל שעבר צורתו | תנו רבנן:  |          |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מז |
| למימרא, דכמהין ופטירות לאו גדולי קרקע נינהו?  |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   |   | מז |
| הנודר מפירות הארץ - אסור בפירות הארץ ומותר בכמהין ופטירות, ואם אמר כל גדולי קרקע עלי - אסור אף בכמהין ופטירות   | והתניא:  |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   | ◊ | מז |
| מירבא רבו מארעא, מינקי לא ינקי מארעא.   | אביי:  |          |   |   |   |   |   |   |   | ! |   | ◊ | מז |
| והא על דבר שאין גדולו מן הארץ קתני  |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ⚡ |   |   | מז |
| תני: על דבר שאין יונק מן הארץ.  |  |          |   |   |   |   |   |   |   | ! |   | ◊ | מז |

|   |   |
|---|---|
| <p> <b>disputants-חולקים</b> ♦<br/> <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊<br/> <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת</b> &lt;<br/> <b>story-מעשה</b> O<br/> <b>מקרא-kev:</b> </p> | <p> <b>statement-מימרא</b> ■<br/> <b>challenge-קושיא</b> ⚡<br/> <b>question-שאלה</b> ^<br/> <b>answer-תירוץ</b> !<br/> <b>proof-ראיה</b> ■         </p> |
|---|---|

| ברכות-כיצד מברכין   |  | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
|---|--|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| מימרא   | מאן דאמר   | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
| ועל הנובלות.  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מאי נובלות?   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ^ |
| בושלי כמרא.   | חד: [רבי זירא/ורבי אילעא]                            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| וחד אמר: תמרי דזיקא.  | וחד: [רבי זירא/ורבי אילעא]                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| כל שהוא מין קללה אין מברכין עליו  | תנן, רבי יהודה:                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| בשלמא למאן דאמר בושלי כמרא - היינו דקרי ליה מין קללה, אלא למאן דאמר תמרי דזיקא - מאי מין קללה?  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| אשאר.   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| בשלמא למאן דאמר בושלי כמרא - היינו דמברכין עליהו שהכל אלא למאן דאמר תמרי דזיקא שהכל? בורא פרי העץ מבעי ליה לברוכי   | איכא דאמרי:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| אלא: בנובלות סתמא - כולי עמא לא פליגי דבושלי כמרא נינהו, כי פליגי - בנובלות תמרה.   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| הקלין שבדמאי: השיתין, והרימין, והעורדין, בנות שוח, ובנות שקמה, וגופנין, ונצפה, ונובלות תמרה.  | דתנן:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| שיתין - אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: מין תאנים  | [רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]                        |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| רימין - כנדי  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| העורדין - טולשי   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| בנות שוח - אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: תאיני חזרתא   | [רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]                        |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| בנות שקמה - אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: דובלי.   | [רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן]                        |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| גופנין - שילהי גופני  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| נצפה - פרחת   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| נובלות תמרה - בושלי כמרא  | חד: [רבי זירא/ורבי אילעא]                            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| תמרי דזיקא.   | וחד: [רבי זירא/ורבי אילעא]                           |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| בשלמא למאן דאמר בושלי כמרא - היינו דקתני: הקלין שבדמאי - ספיקן הוא דפטור, הא ודאן חייב אלא למאן דאמר תמרי דזיקא, ודאן חייב? הפקרא נינהו                         |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| הכא במאי עסקינן - שעשאן גורן.   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| הלקט והשכחה והפאה שעשאן גורן - הוקבעו למעשר.  | דאמר רבי יצחק אמר רבי יוחנן משום רבי אליעזר בן יעקב: |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| בשלמא למאן דאמר תמרי דזיקא - היינו דהכא קרי לה נובלות סתמא, והתם קרי לה תמרה, אלא למאן דאמר בושלי כמרא - ניתני אידי ואידי נובלות תמרה או אידי ואידי נובלות סתמא | איכא דאמרי:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| קשיא.   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| היו לפניו מינין הרבה וכו'.  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מחלוקת בשברכותיהן שוות  | עולא:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מין שבעה עדיף   | דרבי יהודה סבר:                                      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |
| מין חביב עדיף.  | ורבנן סברי:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ |



|  |   |
|--|---|
| <p> <b>disputants-חולקים</b> ♦<br/> <b>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</b> ◊<br/> <b>insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story</b> &lt;<br/> <b>מעשה-story</b> O         </p> | <p> <b>statement-מימרא</b> ■<br/> <b>challenge-קושיא</b> ?<br/> <b>question-שאלה</b> ^<br/> <b>answer-תירוץ</b> !<br/> <b>proof-ראיה</b> ■         </p> |
| <p>מקרא-<b>key</b>:</p>  |   |

| ברכות-כיצד מברכין  |                       | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |     |
|--|-----------------------|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-----|
| מימרא  | מאן דאמר              | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ | מא  |
| רמון   |                       | ■                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא  |
| כל כלי בעלי בתים שיעורין כרמונים.  | כדתנן:                | ■                | ■ |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא  |
| ארץ זית שמן - אמר רבי יוסי ברבי חנינא: ארץ שכל שיעוריה כזיתים.   | [רבי יוסי ברבי חנינא] | ■                | ■ |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| כל שיעוריה סלקא דעתך? והא איכא הנך דאמרן   |                       | ?                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא: |
| אלא: ארץ שרוב שיעוריה כזיתים.  |                       | !                |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| דבש - ככותבת הגסה ביום הכפורים.  |                       | ■                |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| ואידך?   |                       | ?                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא: |
| הני שיעורין בהדיא מי כתיבי? אלא מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.   | [רבי ירמיה]           | !                |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| רב חסדא ורב המנונא הוו יתבי בסעודתא, אייתו לקמיהו תמרי ורמוני, שקל רב המנונא בריך אתמרי ברישא.   | [רב המנונא]           | O                |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| לא סבירא ליה מר להא דאמר רב יוסף ואיתימא רבי יצחק: כל המוקדם בפסוק זה קודם לברכה?  | אמר ליה רב חסדא:      | ?                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא: |
| זה שני לארץ, וזה חמישי לארץ.   | [אמר ליה: רב המנונא]  | !                |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| אמר ליה: מאן יהיב לן נגרי דפרולא ונשמעינך.   | [רב חסדא]             | O                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא: |
| הביאו לפניהם תאנים וענבים בתוך הסעודה אמר רב הונא: טעונים ברכה לפניהם ואין טעונים ברכה לאחריהם.  | איתמר: [רב הונא]      |                  | ♦ |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| טעונים ברכה לפניהם ואין טעונים ברכה לאחריהם  | וכן אמר רב נחמן:      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | מא: |
| טעונין ברכה בין לפניהם בין לאחריהם, שאין לך דבר שטעון ברכה לפניו ואין טעון ברכה לאחריו אלא פת הבאה בכסנין בלבד.  | רב ששת:               |                  | ♦ |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| ופליגא דרבי חייא   |                       |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | מא: |
| פת פוטרת כל מיני מאכל, ויין פוטר כל מיני משקים.  | דאמר רבי חייא:        |                  | ♦ | ■ | ■ |   |   |   |   |   |   | ◊ | מא: |
| הלכתא: דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך הסעודה - אין טעונים ברכה לא לפניהם ולא לאחריהם, ושלא מחמת הסעודה בתוך הסעודה - טעונים ברכה לפניהם ואין טעונים ברכה לאחריהם, לאחר סעודה - טעונים ברכה בין לפניהם בין לאחריהם. | רב פפא:               |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | מא: |
| מפני מה אמרו: דברים הבאים מחמת הסעודה בתוך הסעודה אינם טעונים ברכה לא לפניהם ולא לאחריהם?  | שאלו את בן זומא:      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ^ | מא: |
| הואיל ופת פוטרתן.  | אמר להם: [בן זומא]    | !                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא: |
| אי הכי, יין נמי נפטרית פת  |                       | ?                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא: |
| שאני יין, דגורם ברכה לעצמו.  |                       | !                |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מא: |
| רב הונא אכל תליסר ריפתי בני תלתא תלתא קבא ולא בריך.  | [רב הונא]             |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | O | מב. |
| עדי כפנא אלא: כל שאחרים קובעים עליו סעודה צריך לברך.   | אמר ליה רב נחמן:      |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ? | מב. |
| רב יהודה הוה עסיק ליה לבריה בי רב יהודה בר חביבא, אייתו לקמיהו פת הבאה בכסנין. כי אתא, שמעינהו דקא מברכי המוציא.   | [רב יהודה]            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | O | מב. |
| אמר להו: מאי ציצי דקא שמענא? דילמא המוציא לחם מן הארץ קא מברכיתו?  | [רב יהודה]            |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ? | מב. |
| אמרי ליה:  |                       |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | מב. |
| אין  |                       |                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | מב. |



|  |   |
|--|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<br>central point for summary and review<br>< מובאה של פסיקה קודמת-<br>insertion of an earlier segment<br>O מעשה-story<br><b>מקרא-key:</b> | <b>מימרא-statement</b><br>♣ קושיא-challenge<br>^ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br><b>ראיה-proof</b> |
|--|---|

**Talmud Navigator**

| ברכות-כיצד מברכין  |  | א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ |  |  |  |  |  |  |  |   |     |
|--|--|-----------------------|--|--|--|--|--|--|--|---|-----|
| מימרא  | מאן דאמר                                       |                       |  |  |  |  |  |  |  |   |     |
| פת הבאה בכסנין מברכין עליה המוציא  | דתניא רבי מונא אמר משום רבי יהודה:             |                       |  |  |  |  |  |  |  | ! | ◇   |
| הלכה כרבי מונא.  | ואמר שמואל:                                    |                       |  |  |  |  |  |  |  | ! | ◇   |
| אין הלכה כרבי מונא אתמר.   | אמר להו: [רב יהודה]                            |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ◇   |
| לחמניות - מערבין בהן ומברכין עליהן המוציא  | אמרי ליה: והאמר הוא דאמר משמיה דשמואל:         |                       |  |  |  |  |  |  |  | ? | ◇   |
| שאני התם דקבע סעודתיה עליהו, אבל היכא דלא קבע סעודתיה עליהו - לא.  | [רב יהודה]                                     |                       |  |  |  |  |  |  |  | ! | ◇   |
| רב פפא איקלע לבי רב הונא בריה דרב נתן, בתר דגמר סעודתייהו אייתו לקמייהו מידי למיכל, שקל רב פפא וקא אכיל.   | [רב פפא]                                       |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ○ ◇ |
| אמרי ליה: לא סבר לה מר גמר אסור מלאכול?  |  |                       |  |  |  |  |  |  |  | ? | ◇   |
| אמר להו: סלק אתמר.   | [רב פפא]                                       |                       |  |  |  |  |  |  |  | ! | ◇   |
| רבא ורבי זירא איקלעו לבי ריש גלותא, לבתר דסליקו תכא מקמייהו שדרו להו ריסתנא מבי ריש גלותא, רבא אכיל ורבי זירא לא אכיל.                               | [רבא]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ○ ◇ |
| לא סבר לה מר סלק אסור מלאכול?  | אמר ליה: [רבי זירא]                            |                       |  |  |  |  |  |  |  | ? | ◇   |
| אנן אתכא דריש גלותא סמיכין.  | אמר ליה: [רבא]                                 |                       |  |  |  |  |  |  |  | ! | ◇   |
| הרגיל בשמן - שמן מעכבו.  | רב:  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ◇   |
| כגון אנן דרגילין במשחא - משחא מעכבא לן.  | רב אשי, כי הוינן בי רב כהנא אמר לן:            |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ◇   |
| ולית הלכתא ככל הני שמעתתא, אלא כי הא דאמר רבי חייה בר אשי אמר רב   |  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ◇   |
| שלוש תכיפות הן: תכף לסמיכה שחיטה, תכף לגאולה תפלה, תכף לנטילת ידים ברכה.   | [רבי חייה בר אשי אמר רב]                       |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ◇   |
| אף אנו נאמר: תכף לתלמידי חכמים ברכה, שנאמר: (בראשית ל') ויברכני ה' בגללך. איבעית אימא מהכא, שנאמר: (בראשית ל"ט) ויברך ה' את בית המצרי בגלל יוסף.     | אביי:  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ◇   |
| ברך על היין שלפני המזון - פטר את היין שלאחר המזון  |  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| ברך על הפרפרת שלפני המזון - פטר את הפרפרת שלאחר המזון  | [ת"ק]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| ברך על הפת - פטר את הפרפרת, על הפרפרת - לא פטר את הפת  | [ת"ק]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| אף לא מעשה קדרה.   | בית שמאי:                                      |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| היו יושבין - כל אחד מברך לעצמו, הסבו - אחד מברך לכולן.   |  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| בא להם יין בתוך המזון - כל אחד ואחד מברך לעצמו. אחר המזון - אחד מברך לכולם, והוא אומר על המוגמר, ואף על פי שאין מביאין את המוגמר אלא לאחר סעודה.     |  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| לא שנו אלא בשבתות וימים טובים, הואיל ואדם קובע סעודתו על היין, אבל בשאר ימות השנה - מברך על כל כוס וכוס.   | רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:                   |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ◇   |
| לא שנו אלא בשבתות וימים טובים, ובשעה שאדם יוצא מבית המרחץ, ובשעת הקזת דם, והואיל ואדם קובע סעודתו על היין, אבל בשאר ימות השנה - מברך על כל כוס וכוס. | אתמר נמי, אמר רבה בר מרי אמר רבי יהושע בן לוי: |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| רבה בר מרי איקלע לבי רבא בחול, חזייה דבריך לפני המזון והדר בריך לאחר המזון   | [רבא]  |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ○   |
| יישר, וכן אמר רבי יהושע בן לוי.  | אמר ליה: [רבה בר מרי]                          |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ■   |
| רב יצחק בר יוסף איקלע לבי אביי ביום טוב, חזייה דבריך אכל כסא וכסא.   | [אביי]   |                       |  |  |  |  |  |  |  |   | ○   |
| לא סבר לה מר להא דרבי יהושע בן לוי?  | אמר ליה: [רב יצחק בר יוסף]                     |                       |  |  |  |  |  |  |  | ? | ◇   |

|  |   |
|--|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-<br>central point for summary and review<br>< מובאה של פיסקה קודמת-<br>insertion of an earlier segment<br>O מעשה-story | <b>מימרא-statement</b><br>♣ קושיא-challenge<br>♣ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br>■ ראייה-proof |
| מקרא-key:  |   |

Talmud Navigator

| ברכות-כיצד מברכין  | מאן דאמר   | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ | מב: |
|--|--|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-----|
| ממלך אנא.  | אמר ליה: [אביי]                                    |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| בא להם יין בתוך המזון, מהו שיפטור את היין שלאחר המזון? אם תימצי לומר בריך על היין שלפני המזון פוטר את היין שלאחר המזון - משום דזה לשתות וזה לשתות, אבל הכא דזה לשתות וזה לשרות - לא או דילמא לא שנא? | איבעיא להו:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| פוטר,  | רב:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| אינו פוטר.   | רב כהנא:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| פוטר   | רב נחמן:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| אינו פוטר.   | רב ששת:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| אינו פוטר.   | רב הונא ורב יהודה וכל תלמידי דרב:                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| בא להם יין בתוך המזון - כל אחד ואחד מברך לעצמו, לאחר המזון - אחד מברך לכולם  | איתיביה רבא לרב נחמן:                              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| אם לא בא להם יין בתוך המזון אלא לאחר המזון - אחד מברך לכולם.   | אמר ליה [רב נחמן], הכי קאמר:                       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| ברך על הפת - פטר את הפרפרת, על הפרפרת - לא פטר את הפת  | [ת"ק]  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| אף לא מעשה קדרה.   | בית שמאי:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| בית שמאי ארישא פליגי, או דילמא אסיפא פליגי?  | איבעיא להו:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| ברך על הפת פטר את הפרפרת וכל שכן מעשה קדרה   | דקאמר תנא קמא:                                     |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| לא מיבעיא פרפרת - דלא פטרה להו פת, אלא אפילו מעשה קדרה - נמי לא פטרה   | ואתי בית שמאי למימר:                               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| או דילמא אסיפא פליגי   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| ברך על הפרפרת לא פטר את הפת, פת הוא דלא פטר, אבל מעשה קדרה - פטר.  | דקתני: [ת"ק]                                       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| ואפילו מעשה קדרה נמי לא פטר  | ואתו בית שמאי למימר:                               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| תיקו.  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| היו יושבין כל אחד ואחד כו'.  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| הסבו - אין, לא הסבו - לא.  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| עשרה שהיו הולכים בדרך, אף על פי שכולם אוכלים מכר אחד - כל אחד ואחד מברך לעצמו ישבו לאכול, אף על פי שכל אחד ואחד אוכל מככרו - אחד מברך לכולם.   | ורמינהו:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| קתני ישבו, אף על פי שלא הסבו   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| כגון דאמרי: ניזיל וניכול לחמא בדוך פלן.  | רב נחמן בר יצחק:                                   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| כי נח נפשיה דרב, אזלו תלמידיו בתריה. כי הדרי, אמרי: ניזיל וניכול לחמא אנהר דנק.  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| הסבו דוקא תנן, אבל ישבו - לא, או דילמא כיון דאמרי ניזיל וניכול ריפתא בדוכתא פלניתא - כי הסבו דמל?  | בתר דכרכי יתבי וקא מיבעיא להו:                     |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| לא הוה בידיהו.   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| קם רב אדא בר אהבה - אהדר קרעיה לאחוריה, וקרע קרעיה אחרינא. אמר: נח נפשיה דרב וברכת מזונא לא גמרינן   | [רב אדא בר אהבה]                                   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |
| כיון דאמרי ניזיל וניכול לחמא בדוך פלן - כהסבו דמי.   | עד דאתא ההוא סבא, רמא להו מתניתין אברייא ושני להו: |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מב: |

|  |   |
|--|---|
| <p>♦ חולקים-disputants<br/>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review<br/>&lt; מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment<br/>O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p> | <p>■ מימרא-statement<br/>⚡ קושיא-challenge<br/>^ שאלה-question<br/>! תירוץ-answer<br/>■ ראייה-proof</p> |
|--|---|

Talmud Navigator

| ברכות-כיצד מברכין  | מאן דאמר   | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ | מג. |
|--|--|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-----|
| הסבו - אחד מברך.   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | <   |
| לא שנו אלא פת דבעי הסבה, אבל יין לא בעי הסבה.  | רב:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| אפילו יין נמי בעי הסבה.  | רבי יוחנן:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| לא שנו אלא פת - דמהניא ליה הסבה, אבל יין - לא מהניא ליה הסבה.  | איכא דאמרי, אמר רב:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| אפילו יין נמי מהניא ליה הסבה.  | רבי יוחנן:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| כיצד סדר הסבה? אורחין נכנסין ויושבין על גבי ספסלין ועל גבי קתראות עד שיכנסו כולם. הביאו להם מים כל אחד ואחד נוטל ידו אחת, בא להם יין - כל אחד ואחד מברך לעצמו עליו והסבו ובהם מים, אף על פי שכל אחד ואחד נוטל ידו אחת - חוזר ונוטל שתי ידיו. בא להם יין, אף על פי שכל אחד ואחד ברך לעצמו - אחד מברך לכולם. | מיתבי:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| להאיך לישנא דאמר רב: לא שנו אלא פת דבעי הסבה, אבל יין לא בעי הסבה - קשיא רישא  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| שאני אורחין דדעתייהו למיעקר.   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| ולהאיך לישנא דאמר רב: לא שנו אלא פת דמהניא ליה הסבה, אבל יין לא מהניא ליה הסבה - קשיא סיפא   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| שאני התם, דמגו דקא מהניא ליה הסבה לפת, מהניא ליה הסבה לייין.   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| בא להם יין בתוך המזון.   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | <   |
| מפני מה אמרו בא להם יין בתוך המזון - כל אחד ואחד מברך לעצמו, לאחר המזון - אחד מברך לכולם?  | שאלו את בן זומא:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| הואיל ואין בית הבליעה פנוי.  | אמר להם: [בן זומא]   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| והוא אומר על המוגמר כו.  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | <   |
| מדקתני והוא אומר על המוגמר - מכלל דאיכא עדיף מיניה.  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| מסייע ליה לרב  |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| הנוטל ידיו תחלה באחרונה - הוא מזומן לברכה.   | דאמר רב חייה בר אשי אמר רב:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| רב ורבי חייה הוו יתבי קמיה דרבי בסעודתא.   |  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| אמר ליה רבי לרב: קום משי ידך   | [רבי]  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| חזייה דהוה מרתת  | [אבי חייה לרב]   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| אמר ליה רבי חייה: בר פחתו עיין בברכת מזונא קאמר לך.  | [רבי חייה]   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| מאימתי מברכין על הריח - משתעלה תמרתו.  | רבי זירא אמר רבא בר ירמיה:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| והא לא קא ארך  | רבי זירא לרבא בר ירמיה:  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| ולטעמיך המוציא לחם מן הארץ דמברך - והא לא אכל אלא - דעתיה למיכל, הכא נמי דעתיה לארוחי.   | אמר ליה: [רבא בר ירמיה]  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| כל המוגמרות מברכין עליהן בורא עצי בשמים, חוץ ממושק שמן חיה הוא, שמברכין עליו בורא מיני בשמים.  | רבי חייה ברביה דאבא בר נחמני אמר רב חסדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב חסדא אמר זעירי: |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |
| אין מברכין בורא עצי בשמים אלא על אפרסמון של בית רבי, ועל אפרסמון של בית קיסר, ועל ההדס שבכל מקום   | מיתבי:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מג. |





|  |   |
|--|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- <b>central point for summary and review</b><br>< מובאה של פיסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b><br>story- <b>מעשה-story</b> | <b>statement-מימרא</b><br>⚡ קושיא- <b>challenge</b><br>? שאלה- <b>question</b><br>! תירוץ- <b>answer</b><br><b>ראיה-proof</b> |
| מקרא-key:  |   |

| ברכות-כיצד מברכין   |  | Talmud Navigator |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |
|---|--|------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| מימרא   | מאן דאמר   | א                | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |
| תיובתא.   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |
| האי משחא דאפרסמון מאי מברכין עלויה?   | רב חסדא לרב יצחק:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ◇ |   |
| בורא שמן ארצנו.   | אמר ליה [רב יצחק], הכי אמר רב יהודה:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! |   |
| בר מיניה דרבי יהודה דחביבא ליה ארץ ישראל, לכולי עלמא מאי?   | אמר ליה: [רב חסדא]   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |
| בורא שמן ערב.   | אמר ליה: [רב יצחק] הכי אמר רבי יוחנן:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ |
| האי כשרתא מברכין עלויה בורא עצי בשמים, אבל משחא כבישא - לא  | רב אדא בר אהבה:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ◇ | ◇ |
| אפילו משחא כבישא, אבל משחא טחינא - לא   | רב כהנא:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ◇ | ◇ |
| אפילו משחא טחינא.   | נהרדעי אמרי:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ◇ | ◇ |
| האי סמלק מברכין עלויה בורא עצי בשמים.   | רב גידל אמר רב:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| הני חלפי דימא מברכין עליהו בורא עצי בשמים.  | רב חננאל אמר רב:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| מאי קראה - ( יהושע ב') והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ.  | מר זוטרא:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |
| האי נרקום דגיננותיא מברכין עלויה בורא עצי בשמים, דדברא - בורא עשבי בשמים.   | רב משרשיא:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| הני סיגלי מברכין עליהו בורא עשבי בשמים.   | רב ששת:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| האי מאן דמורה באתרוגא או בחבושא אומר ברוך שנתן ריח טוב בפירות.  | מר זוטרא:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| האי מאן דנפיק ביומי ניסן וחזי אילני דקא מלבלי, אומר: ברוך שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להתנאות בהן בני אדם. | רב יהודה:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| מניין שמברכין על הריח - שנאמר: (תהלים ק"ג) כל הנשמה תהלל יה, איזהו דבר שהנשמה נהנית ממנו ואין הגוף נהנה ממנו - הוי אומר זה הריח.      | רב זוטרא בר טוביה אמר רב:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| עתידים בחורי ישראל שיתנו ריח טוב כלבנון, שנאמר: (הושע י"ד) ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון.                               | ואמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| מאי דכתיב: (קהלת ג') את הכל עשה יפה בעתו מלמד, שכל אחד ואחד יפה לו הקדוש ברוך הוא אומנתו בפניו.                                       | ואמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| היינו דאמרי אינשי: תלה ליה קורא לדבר אחר - ואיהו ידידי עביד.  | רב פפא:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ |   |
| אבוקה כשנים, וירח כשלשה.  | ואמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב:   |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |
| אבוקה כשנים בהדי דידיה, או דילמא אבוקה כשנים לבר מדידיה?  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ^ |   |
| וירח כשלשה.   | תא שמע:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ |
| אי אמרת בשלמא בהדי דידיה - שפיר, אלא אי אמרת לבר מדידיה - ארבעה למה לי?   |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ |
| לאחד - נראה ומויק, לשנים - נראה ואינו מויק, לשלשה - אינו נראה כל עיקר   | והאמר מר:  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ |
| אלא לאו שמע מינה אבוקה כשנים בהדי דידיה, שמע מינה.  |  |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ! | ◇ |
| נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש ואל ילביץ פני חברו ברבים. מנלן - מתמר, שנאמר: (בראשית ל"ח) היא מוצאת וגו'.                       | ואמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב חנא בר ביזנא אמר רבי שמעון חסידיא, ואמרי לה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: |                  |   |   |   |   |   |   |   |   | ■ | ◇ |



|   |   |
|---|---|
| <b>disputants-חולקים</b><br>◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review<br>< מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment<br>O מעשה-story | <b>statement-מימרא</b><br>^ קושיא-challenge<br>question-שאלה<br>! תירוץ-answer<br><b>proof-ראיה</b> |
| <b>מקרא-key:</b>  |   |

**Talmud Navigator**

| ברכות-כיצד מברכין   | מאן דאמר                         | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ | מגן   |
|---|----------------------------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-------|
| הביאו לפניו שמן והדס, בית שמאי אומרים: מברך על השמן ואחר כך מברך על ההדס  | תנו רבנן: [בית שמאי]             |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| מברך על ההדס ואחר כך מברך על השמן.  | בית הלל:                         |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| אני אכריע. שמן - זכינו לריתו וזכינו לסיכתו, הדס - לריתו וזכינו, לסיכתו לא זכינו.  | רבן גמליאל:                      |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| הלכה כדברי המכריע.  | רבי יוחנן:                       |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| רב פפא איקלע לבי רב הונא בריה דרב איקא, אייתו לקמייהו שמן והדס, שקל רב פפא בריך אהדס ברישא והדר בריך אשמן.  | [רב פפא]                         |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| לא סבר לה מר הלכה כדברי המכריע?   | אמר ליה: [רב הונא בריה דרב איקא] |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| הלכה כבית הלל.  | אמר ליה [רב פפא], הכי אמר רבא:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| הביאו לפניו שמן ויין, בית שמאי אומרים: אחוהו השמן בימינו ואת היין בשמאלו, מברך על השמן וחוזר ומברך על היין  | תנו רבנן: [בית שמאי]             |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| אוחז את היין בימינו ואת השמן בשמאלו, מברך על היין וחוזר ומברך על השמן. וטחו בראש השמש, ואם שמש תלמיד חכם הוא - טחו בכותל, מפני שגנאי לתלמיד חכם לצאת לשוק כשהוא מבושם.              | בית הלל:                         |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| ששה דברים גנאי לו לתלמיד חכם: אל יצא כשהוא מבושם לשוק, ואל יצא יחידי בלילה, ואל יצא במנעלים המטולאים, ואל יספר עם אשה בשוק, ואל יסב בחבורה של עמי הארץ, ואל יכנס באחרונה לבית המדרש | תנו רבנן:                        |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| אף לא יפסיע פסיעה גסה, ואל יהלך בקומה זקופה.  | ויש אומרים:                      |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| אל יצא כשהוא מבושם לשוק   |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן < |
| במקום שחשודים על משכב זכור.   | חייא בר אבא אמר רבי              |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| לא אמרן אלא בגדו, אבל בגופו - זיעה מעברא ליה.   | רב ששת:                          |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| ושערו כבגדו דמי   | רב פפא:                          |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| כגופו דמי.  | ואמרי לה:                        |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| ואל יצא יחידי בלילה   |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן < |
| משום חשדא, ולא אמרן אלא דלא קביע ליה עידנא, אבל קביע ליה עידנא - מידע ידיע דלעידניה קא אזיל. ואל יצא במנעלים המטולאים   |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| מסייע ליה לרבי חייא בר אבא  |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| גנאי הוא לתלמיד חכם שיצא במנעלים המטולאים.  | דאמר רבי חייא בר אבא:            |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| איני?   |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| והא רבי חייא בר אבא נפיק  |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| בטלאי על גבי טלאי.  | מר זוטרא בריה דרב נחמן:          |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| ולא אמרן אלא בפנתא, אבל בגילדא - לית לן בה  |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| ובפנתא לא אמרן אלא באורחא אבל בביתא - לית לן בה   |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| ולא אמרן אלא בימות החמה, אבל בימות הגשמים - לית לן בה.  |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |
| ואל יספר עם אשה בשוק  |                                  |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן < |
| ואפילו היא אשתו.  | רב חסדא:                         |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | מגן   |



Talmud Navigator

| ♦ חולקים-disputants<br>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review<br>< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment<br>O מעשה-story<br>■ מימרא-statement<br>? קושיא-challenge<br>^ שאלה-question<br>! תירוץ-answer<br>■ ראייה-proof |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |       |
|---|--|---------------|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|-------|
| מקרא-key:   |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |       |
| ברכות-כיצד מברכין   |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |       |
| מימרא   |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |       |
|   |  | מאן דאמר      | א | ב | ג | ד | ה | ו | ז | ח | ט | י | כ |       |
| אפילו היא אשתו, ואפילו היא בתו, ואפילו היא אחותו - לפי שאין הכל בקיאין בקרובותיו.   |  | תניא נמי הכי: |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג:   |
| ואל יסב בחבורה של עמי הארץ  |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג: < |
| מאי טעמא?   |  |               |   |   |   |   |   |   | ^ |   |   |   |   | מג:   |
| דילמא אתי לאמשוכי בתרייהו.  |  |               |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   | ◊ | מג:   |
| ואל יכנס אחרונה לבית המדרש  |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג: < |
| משום דקרו ליה פושע.   |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג:   |
| אף לא יפסיע פסיעה גסה   |  | ויש אומרים:   |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג:   |
| פסיעה גסה נוטלת אחד מחמש מאות ממאור עיניו של אדם.   |  | דאמר מר:      |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג:   |
| מאי תקנתיה?   |  |               |   |   |   |   |   |   | ^ |   |   |   |   | מג:   |
| להדריה בקדושא דבי שמי.  |  |               |   |   |   |   |   |   | ! |   |   |   | ◊ | מג:   |
| ואל יהלך בקומה זקופה  |  |               |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג: < |
| המהלך בקומה זקופה אפילו ארבע אמות, כאילו דוחק רגלי שכינה, דכתיב: (ישעיהו ו') מלא כל הארץ כבודו.   |  | דאמר מר:      |   |   |   |   |   |   |   |   |   |   | ◊ | מג:   |